

Proszę opracować projekt środka prawnego prokuratora wobec decyzji Starosty Pcimskiego nr 11/3201 z 18.11.2011 r. o wydaniu Janowi Kowalskiemu wtórnika prawa jazdy nr 11/3201 o numerze druku M111.

Z uwagi na anonimizację i względy techniczne przyjęto umowny pesel Jana Kowalskiego – 123456789.

Projekt środka prawnego powinien zostać sporządzony na dzień egzaminu, przy uwzględnieniu właściwego oznaczenia wersji temporalnych (a w konsekwencji urzędowych publikatorów) aktów prawnych oraz spełniać ogólne wymogi dla pisma procesowego i szczególne wymogi dla pisma danego rodzaju.

**Opis istotnych zagadnień dla Komisji Egzaminacyjnej do części pisemnej
egzaminu z zakresu prawa administracyjnego
(EGZAMIN PROKURATORSKI - 2026 r.)**

Zadaniem zdających egzamin z zakresu prawa administracyjnego jest opracowanie sprzeciwu, na podstawie wybranych materiałów z częściowo spreparowanych akt pozakarnego postępowania wyjaśniającego Prokuratury Rejonowej w Pcimiu, od ostatecznej decyzji Starosty Pcimskiego nr 11/3201 z 18.11.2011 r. o wydaniu wtórnika prawa jazdy nr 11/3201 o numerze druku M111 na wniosek Jana Kowalskiego.

Przy ocenie zadania w szczególności zwrócić uwagę na zagadnienia:

1. sprzeciw powinien spełniać wymogi wynikające z art. 184 § 1 i 2 k.p.a., a ponadto wymogi ogólne dotyczące podań w postępowaniu administracyjnym, wynikające z treści art. 63 § 2-3 k.p.a.;
2. ustalenie, że zachodzą przesłanki do wzruszenia ostatecznej decyzji Starosty Pcimskiego nr 11/3201 z 18.11.2011 r. o wydaniu Janowi Kowalskiemu wtórnika prawa jazdy nr 11/3201 o numerze druku M111, doręczonej stronie w dniu 24.11.2011 r., w nadzwyczajnym postępowaniu administracyjnym, poprzez wniesienie sprzeciwu inicjującego wznowienie postępowania, a w dalszej kolejności zawierającego żądanie stwierdzenia, że decyzja organu została wydana z naruszeniem prawa.

Zdający powinien:

- a. dokonać wyboru środka prawnego, jakim w okolicznościach niniejszej sprawy może być jedynie sprzeciw. Decyzja została doręczona stronie postępowania 24.11.2011 r. Na dzień egzaminu upłynął już sześciomiesięczny termin, liczony od doręczenia decyzji, o którym mowa w art. 53 § 3 p.p.s.a., a tym samym niedopuszczalne jest wniesienie przez prokuratora skargi na tę decyzję do sądu administracyjnego;
- b. skierować sprzeciw do organu właściwego do jego rozpatrzenia (art. 184 § 2 k.p.a.), którym w niniejszej sprawie jest Starosta Pcimski. Właściwość miejscowa tego organu wynika z treści art. 21 § 1 pkt 3 k.p.a., tj. jest nim starosta właściwy według miejsca zamieszkania (siedziby) w kraju, a w braku zamieszkania w kraju - według miejsca pobytu strony lub jednej ze stron; jeżeli żadna ze stron nie ma w kraju zamieszkania (siedziby) lub pobytu - według

miejsca ostatniego ich zamieszkania (siedziby) lub pobytu w kraju. Miejszem zamieszkania strony - tj. Jana Kowalskiego, jest Pcim.

Właściwość rzeczowa została określona w art. 150 § 1 k.p.a.

Prokurator wnosi sprzeciw do organu właściwego do wznowienia postępowania (art. 184 § 2 k.p.a.), a więc zawsze bezpośrednio do organu, o którym mowa w art. 150 § 1 lub 2 k.p.a., *T. Kiełkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. III pod red. Hanny Knysiak - Sudyka.*

- c. przyjmując, że zachodzi podstawa do wznowienia postępowania zakończonego kwestionowaną decyzją z dnia 18.11.2011 r., gdyż została ona wydana w oparciu o dowody, które okazały się fałszywe, co zostało potwierdzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Pcimiu z dnia 23 lipca 2024 r. sygn. II K 11/24, skazującym Jana Kowalskiego za to, że przed Starostą Pcimskim w dniu 18.11.2011 r., złożył fałszywe oświadczenie co do okoliczności utraty dokumentu prawa jazdy, podając, że nie ma zatrzymanego prawa jazdy, a dokument ten utracił, podczas gdy w rzeczywistości został on zatrzymany przez niemiecką policję w dniu 24.02.2009 r., w związku z prowadzeniem przez Jana Kowalskiego samochodu w stanie nietrzeźwości.
- d. sformułować na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 k.p.a. oraz art. 147 k.p.a. i art. 151 § 2 k.p.a. żądanie wznowienia postępowania zakończonego ostateczną decyzją Starosty Pcimskiego nr 11/3201 z 18.11.2011 r. o wydaniu Janowi Kowalskiemu wtórnika prawa jazdy nr 11/3201 o numerze druku M111, a następnie żądanie stwierdzenia przez organ, że wymieniona decyzja została wydana z naruszeniem prawa - wobec wystąpienia negatywnej przesłanki, tj. upływu terminu określonego w art. 146 § 1 k.p.a.;
- e. nie wskazywać jakichkolwiek załączników do sprzeciwu, w tym ewentualnych odpisów sprzeciwu dla strony postępowania, albowiem k.p.a. nie przewiduje takiego wymogu;
- f. powołać w podstawach prawnych wniesienia sprzeciwu i żądań sprzeciwu przepisy k.p.a. (art. 184 § 1-2 k.p.a., art. 145 § 1 pkt 1 k.p.a. i ew. inne) w wersji temporalnej na dzień egzaminu;

3. Uzasadnienie sprzeciwu powinno zawierać:

- a. oznaczenie (opisanie) zaskarżonej decyzji;

- b. wykazanie, że decyzja jest ostateczna, co ma znaczenie dla dopuszczalności wniesienia sprzeciwu w kontekście brzmienia art. 184 § 1 k.p.a., tj. poprzez wskazanie, że decyzja została doręczona 24.11.2011 r., a tym samym upłynął termin do wniesienia odwołania (art. 16 § 1 zdanie pierwsze w zw. z art. 129 § 2 k.p.a.);
- c. w ramach omówienia zarzutu przywołanie:
 - jak rozumiana jest w orzecznictwie sądowym przesłanka do wznowienia postępowania oznaczona w punkcie 1 art. 145 § 1 k.p.a., a mianowicie, że dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne okazały się fałszywe,
 - argumentów potwierdzających, że Jan Kowalski złożył przed organem fałszywe oświadczenie o utracie dokumentu prawa jazdy (powołanie się na wyrok Sądu Rejonowego w Pcimiu z dnia 23 lipca 2024 r. sygn. II K 11/24, skazujący Jana Kowalskiego za złożenie fałszywego oświadczenia).
Fałsz oświadczenia złożonego przez ubiegającego się o wydanie wtórnika prawa jazdy powoduje, że nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 98 ust. 2 pkt 1 ustawy z 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, do otrzymania tego dokumentu;
- d. zastosowanie przepisów odnoszących się do właściwości miejscowej i rzeczowej Starosty Pcimskiego jako organu, do którego prokurator wnosi sprzeciw i jednocześnie organu właściwego do jego rozpatrzenia;
- e. omówienie dopuszczalności wznowienia postępowania, oraz żądania stwierdzenia wydania decyzji z naruszeniem prawa, gdyż została doręczona 24.11.2011 r., a na dzień egzaminu upłynął już dziesięcioletni termin, o którym mowa w art. 146 § 1 k.p.a.;
- f. przepisów odnoszących się do legitymacji prokuratora do wniesienia sprzeciwu.

4. Jako błędne należy przyjąć sporządzenie sprzeciwu, w którym autor domagał się będzie uchylenia kwestionowanej decyzji w oparciu o art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a., a to z uwagi na wpływ terminów przedawnienia, określonych art. 146 § 1 k.p.a.

W piśmiennictwie i judykaturze przyjmuje się jednolicie, że terminy przedawnienia uchylenia decyzji we wznowionym postępowaniu mają charakter materialnoprawny i jako takie nie podlegają przywróceniu, a zastosowanie ich konsekwencji jest dla organu obligatoryjne, gdy tylko zaistnieją przesłanki wskazane w tym przepisie (wyrok NSA z 19 czerwca 2020 r., II OSK 239/20, LEX nr 3064897).

Okoliczności wskazane w art. 146 § 1 k.p.a. nie stanowią podstawy do odmowy wszczęcia postępowania wznowieniowego (zob. np. wyrok SN z 4.11.1998 r., III RN 80/98, OSNAPiUS 1999/17, poz. 537; wyrok NSA z 23.06.1999 r., IV SA 598/99, LEX nr 48672; wyrok NSA z 17.09.1999 r., I SA 1956/98, LEX nr 48560). Uzyskują one znaczenie po wznowieniu postępowania, gdy organ administracji rozpoznał merytorycznie sprawę i przystępuje do wydania decyzji na podstawie art. 151 (wyrok NSA z 24.02.1999 r., I SA/Gd 1478/97, LEX nr 36816).

Ich istnienie wyłącza możliwość rozstrzygnięcia przez organ co do istoty sprawy, natomiast nie stanowi przeszkody do stwierdzenia przez organ, że zakwestionowana decyzja została wydana z naruszeniem prawa. Nie mają prawnego znaczenia okoliczności, z powodu których do wznowienia postępowania doszło po upływie terminów określonych w wymienionym przepisie (wyrok NSA z 4.02.1998 r., II SA 1579/97, LEX nr 41825; wyrok NSA z 25.06.1999 r., IV SA 1018/97, LEX nr 47227).
T. Kielkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. III pod red. Hanny Knysiak - Sudyka.